

ПОСЛАНИЕТО НА АПОСТОЛ ЯКОВ

Автор и дата на написване:

Авторът е Яков и вероятно става дума за брата на Исус, който е духовен водач на църквата в Ерусалим (Мат. 13:55; Марк 6:3; Д.А. 12:17; 15:3; Гал. 1:19). Посланието е написано около 49 г. сл.Хр.

Тема:

Окуражаване и напътстване на християните, разпръснати сред другите народи поради преследванията в Ерусалим. Разкрива практически аспекти на християнската вяра и съвети за ежедневно поведение.

Съдържание:

1. Изкушения и изпитания (1:1-18)
2. Изпълнители, а не само слушатели на Словото (1:19-2:1-13)
3. Вяра и дела (2:14-26)
4. Обуздаване на езика (3:1-12)
5. Мъдростта и предупреждение за светското влияние (3:13-4:1-17)
6. Предупреждение за богатите потисници (5:1-6)
7. Разни поучения (5:7-20)

Шоро 1

1:1-18 „Зумавле тай скандаля“

1 О Яков о подлагарос о Делвеске тай о Девлеске о Исусеске Христоске, жи ко дешедуй со си бичхаве генерация, састипе.

2 Ачхон баре лошаляте, мере пхралален, кана перен аверя скандаля;

3 Кана жанен кай и скандаля тумаро пакяипе ачхол шакто.

4 А о шакто, мек те изкерел и бука со кердя, та те овен перфекто тай састе, би те овел варесо со ни доресел.

5 А коли неххаске тумендар ни доресел гогаверипе, мек те богел таро Дел, Ковато дел саворен са со си бутедер би те укорил лес кай ка дел.

6 Нума те мангел пакяимаса би те кунинел пес ни найхари, соскетто, коовато кунинел пес ка препел сар денизеско талазо, колато чалавен пес тай бутин пес таро балваля.

7 Асавка мануш ма те гиндил пес кай ка лел варесо таро Дел;

8 соскетто кунино мануш, си нанай твердо саворе пере са со си дромя.

Чорипен тай барвален

9 О пхрал, коовато си телуно тутар, кана ка ваздел пес, мек те ашарел пес;

10 а о барвало пачаса пес, гаял ка лулудер сарто лулуди андо чар ка геле.

11 Соскетто о кхам икльол таи е чаря шукярел пе балваляса тай ой шукьол, о цветос перел, тай о шукарипе нашалгьол, гаял о барвало ка шукьол пе дроменде.

12 Бахтало о мануш коовато изикерел пхарепучипе, соскетто кана овел шукарно ка лел и корона о живипнаскооро, коовато о Девел кай ка дел околел, колато дехен Лес.

13 Никон, андо скандаля пес те на вакерел: О Дел скандаля ман, соскетто о Дел ни скандаля таро кханипе, тай Ов никхас ни скандаля.

14 А коовато скандаля пес ов цидел тай хохавел перестар хохаиба;

15 тай палдава о хохаиба астарджас о безеха, тай о безеха кана пхерен пес, биянел о мериба.

16 Ма те шубин тумен мере пхралален;

17 Сако лачшо бука, тай сако перфектно дендо упрал, ухльол таро о Дад цибрибаскоро, Касте нанай пархудя вай сенкя со пал пархудя пес.

18 Пере воляса бияндило пес о пхерася чачепнаса, та те овас иек, англуно емиши Лескоро со букипе.

1:19-27 „Шунипе тай кердипе“

19 Туме жанен адавкха о дехиба мере пхралален, гаял мек секо мануш овел сиго кана шунел, тай ленто те ворбисарел, тай ленто те холянел пес;

20 соскетто о манушкано холяибе на керел е Девлескоро воиа.

21 Адалкхеске кана отчхивен секо мелалипе тай кхайнипе, лен о лентос пхераса раманеса, коовато ащи те уддара тумаре вога;

1 Глава

1:1-18 „Изпитания и изкушения“

1 Яков, слуга на Бога и на Господа Исуса Христа, поздрав до дванайсетте племена в диаспората.

2 Считайте го за голяма радост, братя мои, когато падате в разни изпитни,

3 като знаете, че изпитването на вярата ви произвежда издръжливост;

4 а издръжливостта нека бъде съвършено дело, за да бъдете цялостни и съвършени, без недостатък.

5 Ако на някого от вас не достига мъдрост, нека проси от Бога, Който дава на всички щедро и без укор, и ще му се даде.

6 Но да иска с вяра и никак да не се съмнява, понеже който се раздвоява, прилича на морска вълна, издигана и тласкана от вятъра;

7 такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа.

8 Понеже раздвоеният човек е непостоянен във всичките си пътища.

Бедни и богати

9 Братът от по-долно състояние нека слави, когато се въздига,

10 а богатият се смирява, защото като цвят на трева ще премине;

11 Понеже слънцето напича с изсушителен вятър и тревата и цветът ѝ окапва, и красотата на изгледа изчезва, така и богатият ще увехне в пътя си.

12 Блажен е човекът, който изтърпи изпитание, защото, след като бъде одобрен, ще получи венета на живота, който Бог е обещал на ония, които Го любяат.

13 Никой в изкушение да не казва: Бог ме изкушава, защото Бог не се изкушава от зло, а и Сам не изкушава никого,

14 но всеки сам се изкушава, увличан и примамван от собствените си страсти;

15 след това страстите зачеват и раждат грях, а грехът, извършен, ражда смърт.

16 Не се заблуждавайте, любезни мои братя.

17 Всяко добро дело и всеки съвършен дар иде отгоре, слизащ от Отца на светлините, в Когото няма изменение, нито сянка от промяна.

18 Той ни роди по Своя воля чрез словото на истината, за да бъдем начатък на творенията Му.

1:19-27 „Слушане и изпълнение“

19 И тъй, възлюбени мои братя, нека всеки човек бъде бърз на слушане, бавен на говорене, още по-бавен на гневене,

20 защото човешкият гняв не върши Божията правда.

21 Затова отхвърлете всяка нечистота и набрана злоба, приемайте с кротост всаденото слово, способно да спаси душите ви.

1:1-18 „Изпитания и изкушения“

В приветствието си към християните от „дванайсетте разпръснати племена“, т.е. евреи извън Палестина, Яков нарича себе си роб или слуга на Бог и Христос, поставяйки напълно правилно Бог Отец и Бог Син в единство и равенство (1:1). Към съмишлениците си във вяра той се обръща като към роднини и членове на Божието семейство (1:2). Изпитанията на вярата трябва да се приемат с радост, защото те нямат за цел да доведат до унищожение, а да развият зрялост в християнския характер. Мъдрост означава да се разбира и изпълнява това, което съответства на Божията воля, разкрита в Словото Божие, която се получава в молитва и вяра (1:5-8). Независимо дали човек е богат или беден, трябва да знае къде се намира неговото вечно съкровище (1:9-12). Материалното земно богатство е до гроба, а небесното остава трайно (Ис. 40:6,7; 1Тим. 6:17; Евр. 10:34). Разликата между изпитание и изкушение е, че Бог изпитва хората, но никога не изкушава, за да ги въвлече в грях (1:13,14).

22 Овен ворба кердя мануша, нума матра шундо, гаял туме хохавен коркоро тумен.

23 Соскетото, коли несаве овен матра те шунел о пхерася, а ни кердил лен, ов ка препел сар мануш ковато дикхел мамуй ко о гиздало;

24 Гаял ов дикхел пес, тай жал песке, ко часо, тай бистрел пес саво сине.

25 Нума о дикхипо пес ко перфектно ордина ов отпутерел пес кана ни забистрел кай со шунел, а изикерел лес, ка овел бахтало пе букяса.

26 Коли несаво пес гиндил кай си гудло, а ни пхандел пи чхип, ов шубил пес по ило, тай лескоро гудлипе си хохавно.

27 Шужо тай би хохавно гудлипе ангало Дел тай о Дад, аке со си те предикхел мануш, те додикхел манушес тай чорорен тай кханилен ленгере бидипе. Таи те аракхен пес коркоро опетнине таро лумя.

Шоро 2

2:1-13 „Дикхен пес дуимуткондар“

1 Пхралален мере, астардян о апакияба амаре Девлеско о Исусас Христос би дуимутконенге.

2 тай коли ки тумаро синагога дел мануш фролякере ангрусти тай шукаре шехенцар, тай дел иек чоро пхаравде шехенцар;

3 тай дикхен шукарипнаса каринго окова, ковато си е шукаре шехенцар тай вакерен: Ту беш отхе ко шукар скамидя а е чорореске вакерен: Ту тергъов отхе, вай: Беш ко телунипе;

4 На керена ли дош машкар ленде, тай на ачхон сар кри-сис кханилеса гиндяса?

5 Шунен дехунук мере пхралален: На кидингяс ли о Дел окол-лен, колато си чоре ко дуняс, а си барвале ко апакияба тай ко мирази о тхагарипе со си умити околнге, колато дехен Лес?

6 А туме аравгъен е чорорес. Емана о барвале нангярел тумен тай коркоро ингелел тумен ко крис?

7 Емана он акушен о тумаро алав, колеса туме вакерен тумен?

8 Гаял коли изикерен о тхагарутно адешас сарто си калярдо: Те дехес тере амалес сарто тут дехес, лачхес ка керес.

9 А коли дикхес ко муи безех керес, тай о адеша тут кри-сил сар хохавно.

10 Соскетото, ковато астардил састо адеша, а ни изикерел иек варесо ов си дошавно ко са со си.

11 Гаял Окова, ковато вакергяс: Ма лубехарава, вакергяс панда: Ма мударава, тай коли сиян лубехари, а ту мударес, ачхос банго саро адеша.

12 Гаял хоратинен тай гаял керен сар мануша, колато ка овен крисиме ко законос, тай о скепиме.

13 Соскетото о съдос си бимило каринго околесте, ковато ни кергяс мила. О мила си упрал о крис.

22 Бъдете изпълнители на словото, а не само слушатели, заблуждаващи сами себе си.

23 Защото който слуша словото и не го изпълнява, прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото

24 и веднага забравя какъв е бил, погледнал и отминал.

25 Но вникналият в съвършения закон на свободата и пребъдващ в него, той като не е забравлив слушател, но изпълнител на делото, бива блажен в делата си.

26 Ако някой от вас мисли, че е набожен, но не обуздава езика си, мами сърцето си, суетна е неговата набожност.

27 Чиста и непорочна набожност пред Бога и Отца е това: да наглеждаш сираци и вдовици в скърбите им и да се пазиш неопетнен от света.

2 Глава

2:1-13 „Предпазване от лицепритие“

1 Братя мои, дръжте вярата в Исуса Христа, нашия Господ на славата, без лицемерие.

2 И ако в събранието ви влезе човек със златен пръстен, с бляскави дрехи и влезе и бедняк с мръсни дрехи;

3 и погледнете на облечения с великолепните дрехи и му кажете: Ти седни тук удобно, а на бедняка кажете: Ти стой там, или седни тук, при нозете ми.

4 Не сте ли отсъдили помежду им и не станяхте ли съдии със зли помисли?

5 Слушайте, възлюбени мои братя! Не ли Бог избра бедните на света да бъдат богати във вяра и наследници на царството, обещано от Него на онези, които Го любяат.

6 А вие обезчестихте бедния. Не ли богатите ви притесняват и не ли те ви влачат по съдилища?

7 Не ли те хулят доброто име, с което вие се наричате?

8 Ако обаче изпълнявате царския закон според Писанието: Възлюби ближния си като себе си, добре правите.

9 Но ако гледате на лице, грях правите, и законът ви осъжда като престъпници.

10 Който опази целия закон, а съгреши в едно, той бива виновен във всичко.

11 Защото Онзи, Който е казал: Не прелюбодействуй, казал е и не убивай, затова, ако не прелюбодействуваш, но убиеш, ставаш престъпник на закона.

12 Говорете и постъпвайте като човеци, които ще бъдете съдени по закона на свободата.

13 Защото съдът е немилостив към онзи, който не е показал милост, милостта тържествува на съда.

1:19-27 „Слушане и изпълнение“

Яков набляга особено на дара слушане, защото човек израства духовно, слушайки Словото на истината, и, разбира се, като Го изпълнява. Плодовете на истинското слушане на Божието слово са дела, угодни на Бога. То е „огледалото“, в което се отразява нуждата на човешката душа от благодат и свобода от властта на греха, разкривайки на хората истинската им природа (1:21-25). В ст. 26 Яков призовава не към мълчание, а за владееене на езика (2:6-10). Езикът изразява онова, което е скрито в дълбините на човешкото сърце (Мат. 12:34). Благочестието на христианина е безсмислено, ако в живота и поведението му не се изобразява Христовият характер и мислене (1:27). Да пази човек себе

си неопетнен от света, означава да страни от всичко, което е в противоречие с Божието слово и Неговите ценности.

2:1-13 „Предпазване от лицепритие“

Практическата вяра на истинския Христов последовател е нелицемерна, безпристрастна и недискриминационна. Бедни на вяра са най-често богатите, а бедните – богати на вяра (2:5). Пристрастното отношение към богатите и пренебрегването на бедните, т.е. „гледането на лице“ е грях, защото е нарушение на една от двете главни заповеди (Мат. 22:36-39; 2:8,9). Някои грехове са неизмеримо ужасни спрямо други, но и най-малкият грях съдържа в себе си вражда против Бога (2:10,11).

2:14-26 „Апакяйбе тай букипе“

14 Сави си аямос, пхралален мере, коли несаво вакерел, кай иси лес апакяйба, а нанай лес бука? Ащал ли асавка апакяйба те уддара лес?

15 Коли несаво пхрал или несави пхен си нанги, тай ачхиле бокхале,

16 тай несаво тумендар вакерел ленге: Жа туме пачаса, гаял овен татимнасте тай чайльон лачимос ащал и снага, а ни дел лен татипе вай хабе, сави лачимос?

17 Гаял тай о апакяйба, коли нанай бука коркоро песке си сар муло.

18 А ка вакерел коник: Тут иси апакяйба, а ман иси бука, коли ащи сикава о апакяйба би букякоро, тай ме ка сикавава о апакяйба мере букяса.

19 Ту апакяс, кай о Дел, си ферди иек лачхес керес, тай о бесовя апакян тай издран.

20 Гаял мангес ли те жанес о мануша, кай о апакяйба би букяко си чучипе?

21 О Авраамас, амаро дад на изикергяс ли пе букяса, кана диняс пе чхавес е Исаакас сар курбани?

22 Ту дикхес о апакяйба си е букяса тай о бука керен о апакяйба;

23 Тай керен со си о каляриба со вакерел пес: О Авраамас апакяйнило ко Дел тай адавкха леске аччило чачипе, та те вакерел пес Девлескоро амал.

24 Дикхен, кай гаял е букяса приджинен пес о мануш, а ма ферди е апакяимаса.

25 Гаял сарто и лубни и Раав ни чачидас пес пе букяса кана лиляс со сине бичхалдо тай лен бичхалгяс сиго авре дроместе?

26 Соскетто сарто и трупос бидухоскоро си муло, гаял тай о апакяйба билачшокердя си мули.

Шоро 3**3:1-12 „О чхиб“**

1 Мере пхралален, ма ачхон бут сиклярдя, кана жанен, кай ка лен по-баро осъдиба.

2 Соскетто аме саворе буте букенге шубисавас. Ковато ни шубил ко хоратиба, ов си перфектно мурш со ащи те изикерел тай састи снага.

3 Аке, аме тховас палдьми ко муи е грастенге, та те чачипе пес, тай иринас састи ленгери снаги;

4 Аке тай и навия аке та те овел бут баро, тай те бутил пес таро балваля, пале иекхе цими кормилоса иринел пес кате мангел о кормчияс.

5 Гаял тай и чхиб си цикни тари снага, а бут ашарел пес. Аке, бут хари як, а кити плаи тхарел!

6 Тай и чхиб састо дуняс си ко кханилипе тай си як. Машкар амаре снагаки шужи чхип тай тхарел састи снага кити ко живипе, а коркоро ов тхабльол таро пькали.

7 Соскетто секакво саворе жиганя, чирикле гадинес тай

2:14-26 „Вяра и дела“

14 Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли вярата да го спаси?

15 Ако някой брат или сестра са голи и нямат ежедневната храна,

16 и някой от вас им рече: Идете си с мир, стоплете се и се наситете, а не им даде потребното за тялото, каква полза?

17 Така и вяра без дела сама по себе си е мъртва.

18 Но ще каже някой: Ти имаш вяра, пък аз имам дела, покажи ми вярата си без делата си, и аз ще ти покажа вярата си от делата ми.

19 Ти вярваш, че Бог е един и добре правиш, и демоните вярват и треперят.

20 Но искаш ли да познаеш, о суетни човече, че вяра без дела е мъртва?

21 Авраам, нашият отец, се оправда с дела, като положи върху жертвеника сина си Исаака?

22 Схващаш ли, че вярата спомага на делата му, и чрез делата вярата се усъвършенства?

23 И Писанието се изпълни, като казва: Авраам повярва в Бога, и това му се вмени за правда, и бе наречен Божий приятел.

24 Виждаш ли, че човек се оправдава с дела, а не само с вяра?

25 Също така нали с дела се оправда и блудницата Раав, като прие съгледвачите и ги изведе по друг път?

26 Защото както тяло без дух е мъртво, така и вяра без дела е мъртва.

3 Глава**3:1-12 „Езикът“**

1 Братя мои, не ставайте мнозина учители, като знаете, че ще получим по-голямо осъждение.

2 Понеже всички ние много грешим. Който не съгрешава с думи, той е съвършен човек, способен да обуздае и цялото си тяло.

3 Ето, ние поставяме юзда в устата на конете, за да ни се покоряват, и цялото им тяло управляваме.

4 Ето и корабите, ако и да са толкова големи, биват тласкани от буйни ветрове, с малко кормилце се насочват, накъдето кормчията поиска;

5 Така и езикът е малка част, но много се хвали. Ето, колко малък огън, а голяма гора запаля;

6 Езикът е огън, украшение на неправдата, езикът се намира в такова положение между нашите части, че скверни цялото тяло и запаля колелото на живота, като сам се пали от пъкля;

7 Защото всякакъв вид зверове и птици, влечуги и риби се

2:14-26 „Вяра и дела“

Вяра, която не е подкрепена с дела, не се счита за спасителна. Истинската вяра не е основана само на думи, а е придружена и с конкретни проявления (2:14-17). Спасителната вяра включва не само знание, но и послушание (2:19,20). Вярата и делата не могат да бъдат разделени или да се противопоставят. Упованието само на собствените дела за оправдание пред Бога е пагубно, защото единственият път за спасение е Исус Христос. Следствието от вярата в Него са дела, продиктувани от спасително покаяние (2:26).

3:1-12 „Езикът“

Човек, който е способен да обуздава езика си, ще може да се контролира и дисциплинира в живота (3:2). За да потвърди това, Яков дава пет примера, с които оприличава езика: юзда на коня, кормило, огън, диво животно, буйно зло (3:3-8). Причината, за да изгуби човекът власт над този малък орган, е грехопадението. Ето защо без Бог човек от самосебе си, колкото и да се старее, не е възможно да го управлява. Всеки се нуждае от новородение в Христос и ежедневна молитва за обновяване на мислите, думите и поведението (Пс. 19:14; 51:15; 141:3; Пр. 13:3; 3:9-11).

денизескере раманя пес, тай раманил лен о мануша;
 8 а е чхиба, нисаво мануш нащи те шантил зорсално кханилипе си, пхердо си муликане цицеса.
 9 Леса бахталярас е Делвес тай е Дадес, тай леса арманя дас е манушен со си керде е Делвескере сар лесте!
 10 Сартодар муй икльол о гудло вакариба тай и арманяса! Пхралален мере, на требул кава те овел гаял.
 11 О кладенцесос наи те дел ектоно дромо лондо таи гудло паи?
 12 Ачили пхралален и смоква те биянел маслинес, или о дракха смокинес? Гаял също нащи о лондо пани те ачхол гудло.

3:13-18 „И Гогявипе“

13 Кова тумендар си гогявер таи джанелдо? Мек те сивал пере букя, пере живипнаса, пе чачуно со си тай пе гогяса.
 14 Тай коли ко ило иси лес кирко, касканджи тай те дел пес, ма те ашарел пес тай те на хохавел упрал о чачунипе.
 15 Адавкха си гогявирипе, ковата ухльол упрал, а ни катарри пхув, животинско бесовско;
 16 соскето, кате иси завие тай те ден пес, отхе иси бъркотия тай секакво кханилипе.
 17 А о гогявирипе, со си ов си упрал, гаял си шужо, палял си пачаса, кротко, пхердо си гудлимаса тай лачхо емиши, тай ма хохавно муй.
 18 А о емиши е чачипекоро сеил пес мироса катаро со си чачоса.

Шоро 4

4:1-12 „Амалипе лумякенца“

1 Катар икльол о мариба тай со ден пес, машкар туменде? Гаял нанай ли тумаре. Нанай ли машкар тумаре бенганипе колата ашарен тумаре снагатар?
 2 Манген, а най тумен, касканждя, а нащи те лен ден тумен тай марен тумен, а нанай тумен, соскето ни манген.
 3 Богяр тай ни лен соскето кханилес богя, та те зикален тумаре бенгипе.
 4 Любехаря! На жанен ли, кай о амалипе е дуняса си мамуй е Делвеса? Тай ачука, ковата мангел те овел амал е дуняске ачхол ма амал е Девлеске.
 5 Вай гиндя, кай чуче си е каляриба, кай о Дел касканджил о духоске со тховгяс те овел аменде?
 6 Таи дел иек по-баро гудлипе адалкхеске вакерел: „О Дел е бариканенге ов мамуй пес, а кола си пачиме лен дел гудлипе.
 7 Тай чука, супраця тумен е Девлеске, тай нашен тумен е бенгеске, тай ов ка нашел тумендар.
 8 Авен паш о Дел тай ка авендя пес Ов паш туменде. Изтховен тумаре васта, туме о безехале, тай шужин тумаре иле, туме со кунин пес.
 9 Ровен, холяме овен тай ровен о асаиба тумаро, та иринел пес роимасте, тай о лошаиба тумаро холяте.
 10 Шанталя тумен ангало Дел, тай Ов тумен ка изваздел.

3:13-18 „Мъдростта“

Има два вида мъдрост. Едната е земна, бесовска, която включва завист, раздори и всякакво зло, а другата идва от Бога (3:14-17). Тя е чиста, не е смесена с други мъдрости, миролюбива, милостива, нелицемерна, с добри плодове на праведност, които се сеят в мир (3:18).

4:1-12 „Приятелството със света“

Яков изявява, че причината за враждите и разделенията между християните се корени в стремежа за задоволяване на страстите и удоволствията, в гордостта, желанието и надпреварата за притежаване повече от другия (4:1,2). Човек, изпълнен със завист, омраза и нечестие е с неправилни мотиви, които нарушават верността към Бога (4:3,4). Сатана по своята сила и власт не може да се сравни с Бога. Той бяга от всички, които му се противопоставят, облечени в Божиите всеоръжия (4:7; Еф. 6:10-18). Бог дава благодат на онези, които Го търсят, призовавайки ги към искрено покаяние от греха (4:9). Думата „дявол“ означава „клеветник“ и този, който злослови и одумва, се оприличава на него (4:11).

обуздават и укротено е от човека;
 8 Но езика никой човек не мож' укроти, неудържимо зло е пълно със смъртоносна отрова.
 9 С него благославяме Бога и Отца, с него кълнем и чевеците, създадени по Божия образ.
 10 От същите уста излиза и благословия и проклетия, не трябва, братя мои, това така да бъде.
 11 Тече ли от извора през един и същ отвор сладка и горчива вода?
 12 Възможно ли е, братя мои, смокинята да ражда маслини или лоза смокини? Така и от един извор не може да тече солена и сладка вода.

3:13-18 „Мъдростта“

13 Кой измежду вас е мъдър и знаещ, нека покаже чрез доброто си поведение своите си дела с кротост и мъдрост.
 14 Но ако имате горчива завист и препирливост в сърцето си, не се хвалете и не лъжете против истината;
 15 Това не е мъдрост, идваща отгоре, но земна, душевна, демонична;
 16 понеже, където има завист и препирливост, там е бъркотия и всичката лошотия.
 17 Но мъдростта, която идва отгоре, първо е чиста, после миролюбива, опростителна, отстъпчива, милосърдна с добри плодове, безпристрастна и нелицемерна.
 18 А плодът на правдата се сее с мир за миротворците.

4 Глава

4:1-12 „Приятелството със света“

1 От где разпри и борби помежду ви? Не ли оттам, от сладострастията ваши, воюващи в телесните ви части?
 2 Пожелавате, но нямате, убивате и завиждате, и не можете да достигнете, препирате се и се биете, и нямате, защото не просите.
 3 Просите, а не получавате, защото зле просите, за да го разпилеете в сладострастията си.
 4 Прелюбодейци! Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? Затова който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога.
 5 Или мислите, че напразно Писанието говори, до ревност Бог копнее за духа, който е положил в нас;
 6 И дава по-голяма благодат, затова е казано: Бог на горделиви се противи, а на смирени дава благодат.
 7 И така, покорявайте се на Бога и опълчвайте се на дявола, и той ще бяга от вас.
 8 Приближавайте се към Бога, и Той ще се приближава към вас, очистете ръце, грешници, укрепете сърца, колебливи.
 9 Скърбете, плачете и ридайте; смехът ви нека се обърне на плач, и радостта в тъга.
 10 Смирете се пред Господа, и ще ви въздигне.

11 Ма вакерен иек иекеске ваи криси те пхралес, когато хоратинел упрал о законос тай съдил о законос а коли съдис о законос а ни изикиярес о адеша со съдис.

12 Матра Иек си о Адешенго тай о Крисенго, Ковато ащи те уддарен тай те мударен, а ту кова сиян та съдис те амалес?

4:13-17 „Ашаря тасякоро дивес“

13 Шунен акана туме, колато вакерен: Авдиес или тасия ка жас кате си диз, ка бешас отхе иек бреш, тай ка бикенас тай ка кинас, тай ка овас барвале.

14 кана туме ни жанен со ка овел тася. Со си о живипе тумаро? Соскетото туме сиен сар пара когато сикавгьол тай на палпале нашалгьол.

15 Сивай адавкха, туме требе те вакерес: Коли о Дел амен дел те авас живде те ка керас кава вай окава

16 А акана туменге си те на ашарен тумен. Секо ашариба си кханилипе.

17 Гаял, ако несаво жанел те керен лачхипе тай ни керел лес ов керел безеха си леске.

Шоро 5

5:1-6 „Пхерася пал барваленге“

1 Акана авен туме е барвале, ровен тай лахровен ащал хашибе со авел упрал туменде.

2 О барвалипе тумаро керньол, тай е молце изхан шеях тумаре.

3 О сувнакай тай о руп тумаро иржьол тай е иржа лендар ка овен сикавдо мамуй тумен, тай ка изхан тумаре маса сар яг. Киден тумен пес е барвалипе андо е палуне диеса.

4 Аке, покине савитар гаравен ла е букярне, саве ранденас алиндже тумаре рукинена тай о руко е рандененге дяс андре андо е кана е Девлеске Саваот.

5 Дживиндя пхувеске бутлачшидер, тай хаймано, кхердя иле пес туло, сар ко чхино диес.

6 Крисенас, мударенас о чаченго, нума ов нанай туменге мамуйсаило.

5:7-11 „Керзолап“

7 Вирикерен овен пхралален, жи ко Делвескоро авиба. Аке о пхувбукярно ужарел о кучи фрута пхуватар тай ов си бутвирикердос ащал леске те лел о англуно тай о палуно бришим.

8 Варикердя овен тумен, тай керзорале пескире иле пес соскетото о Делвескоро авиба си пашадер.

9 Ма лахровен иехк мамуй иехкеске, пхралален, та те на овен крисине. О Крисос тергьол англал о вудар.

10 Пхралален мире, лен о букя андаро бутвирикердя тай о чинимос е пророкенгоро, саве ворбисардя андо о алав

11 Не се одумвайте, братя. Който одумва брата или съди брата си, той клевети закона и съди закона, ако пък съдиш закона, ти не си изпълнител на закона, но съдия.

12 Един е Законодателят и Съдията, Който може да спаси и погуби, а ти кой си, който съдиш ближния.

4:13-17 „Хвалба с утрешния ден“

13 Чуйте сега вие, които казвате днес; Утре ще тръгнем за еди-кой си град и ще живеем там година, ще търгуваме и ще спечелим.

14 Вие не знаете утре какво ще се случи, защото какво е животът ви? Пара, която се явява за малко и изчезва.

15 Вместо да казвате: Ако ще Господ и бъдем живи, ще направим това или онова;

16 Сега се хвалите с гордостта си. Всяка такава хвалба е зла.

17 И така, ако знаещият да прави добро, не го прави, грях е нему.

5 Глава

5:1-6 „Предупреждение за богатите“

1 Елате сега вие, богатите, плачете и ридайте за бедствиетата, които идат върху вас.

2 Богатството ви изгни и молци изпоядоха дрехите ви.

3 Златото и среброто ви ръждяса и ръждата им ще бъде свидетелство против вас и ще пояде плътта ви като огън. Събрали сте си съкровища за последни дни.

4 Ето, заплатата на работниците, жънали на нивите ви, която сте задържали, вика, и виковете на жетварите стигнаха до ушите на Господа Саваот.

5 Живяхте разпуснато и разкошно на земята и угоихте сърцата си като за ден на клане.

6 Осъдихте, убихте праведника и той не ви се противи.

5:7-11 „Търпението“

7 И така, братя, останете твърди до пришествието на Господа. Ето, земеделецът чака драгоценния плод от земята и дълго търпи, докле получи ранния и късния дъжд.

8 Дълго търпете и вие, укрепете сърцата си, защото пришествието Господне е близо.

9 Не роптайте, братя, един другиму, за да не бъдете осъдени; Ето, Съдията стои пред вратата.

10 Братя мои, вземете за пример на зло страдание и дълго търпение пророците, които говориха в името Господне.

4:13-17 „Хвалба с утрешния ден“

Яков упреква хората, които са заети да съставят планове за бъдещето си, без изобщо да включват Бог в тях. Хвалбата за постиженията със свои сили и способности е грях. Никой човек не знае какво крие утрото (4:14). Човек трябва да се хвали само с Бога, защото животът и съществуването му са в Неговата ръка (Пр. 27:1; 4:15; 2Кор. 12:6). Словото заключава, че който знае какво е правилно, а не го прилага на практика, си навлича грях и осъждение (4:17).

5:1-6 „Предупреждение за богатите“

Библията не порицава богатството, а е считано за Божие благословение (Пр.10:22). Но богатите често са виновни в това, че употребяват богатството си за угнетяване на бедните. Бог е против това. Всичките земни съкровища са тленни и един ден изгубват своята ценност за притежателя им (Мат. 6:20; Як. 5:2,3). Задържането заплатата за труда е нарушение на Божия закон (Втор. 24:14,15).

5:7-20 „Търпение и молитва“

Вярващият трябва да бъде дълго търпелив, защото сам Бог ще въздаде за всяка несправедливост в този свят (5:7-9). Бог знае всяка мисъл и чува всяка дума. Яков набляга върху забраната на клетви в разни творения, както и всякакви вричания, дори по време на обикновен разговор (5:12). Нека думите на християнина да тежат, като се държи на изпълнението им. В стих 15 се говори за побеждаващата сила на молитвата с твърдо упование и непоколебима вяра. Между греха и болестта може да съществува пряка връзка, но подареното от Бога прощение в Исус Христос се оказва изцеление както за душата, така и за тялото. Вярващият трябва да бди не само над себе си, но и за душите на братята, нуждаещи се от помощ и подкрепа (5:19,20). Да се грижи за онези, които са паднали, да поправят стъпките си, чиито грехове Бог покрива със Своето прощение.

е Девлеско.

11 Аке о гудлебахтале си окалкхен, саве бутвирикердя. Ашунгъен туме вирикердяпе о Йов, тай дикхлъен со диняс лес о Дел, кай о Дел си бут жаленго тай миленго.

5:12-20 „Пратипе тай макхен килеса пал састярдипе“

12 А ангал са со си, пхралален мире, ма совлахан ни ко о дел, ни андо и пхув, ни авер нисаве совлахаса а мек тумаро хоратиба ва, ва, тай ма, ма та те овел най те на перен телал криспе.

13 Кханилес чинуил несаво тумендар, та те мангдяпе пес; Радуимо несаво, та те гилябел ашариба.

14 Насвало си несаво тумендар мек те акхарел е кхангери презвитеря, та те мангдяпен пес упрал лесте, тай те макхен лес кхилеса андо о алав Девлеско.

15 Тай о мандгяпе пакаса ка скепил насвалос, о Девел ка въздел лес, тай коли кергяс безехе ка иертил лес.

16 Изворбисарен пескире безехя иекх авреске, тай мангдяпе пес иекх авреске та те саскярен пес. О зорало мангдяпе пе чаченго си бут зорал.

17 О Илияс сине мануш сарто сар аменде тай мангядяс пес зуралес, те на дел бришим, тай ни пело бришим ки пхув трин тай екваш бреша;

18 тай пале мангядяс пес тай о дел диняс бришим, тай и пхув диняс фрута пескери.

19 Пралален мире, коли иекх тумендар бистергъом пес таро чачунипе, тай иекх иринел лес палпале,

20 те джанел, кай кодова иринел безахало таро о хохавенгоро дром ка скепил воги таро мероба тай ка учхарел бутедер безеха.

11 Ето, ние облажаваме търпеливите. Чули сте за търпението на Йов и сте видели финала му от Господа, защото Господ е много милостив и много жалостив.

5:12-20 „Молитва и помазание за изцеление“

12 А преди всичко, братя мои, не се кълнете нито в небето, нито в земята, нито с друга някоя клетва, но думата ви да бъде: да, да, и не, не, за да не паднете под осъждане.

13 Зле ли страда някой между вас, нека се моли. Весел ли е някой, нека пее хваления.

14 Болен ли е някой помежду ви, нека повика църковните презвитери и нека се помолят над него, и го помажат с масло в Господното име.

15 И молитвата с вяра ще изцели страдалеца, Господ ще го вдигне и ако е сторил грехове, ще му се простят.

16 И изповядайте един друг прегрешенията си и молете се един за друг, за да изцелеете. Голяма сила има усърдната молитва на праведния.

17 Илия бе човек като нас и помоли се да не вали и не валя дъжд на земята три години и шест месеца.

18 И пак се помоли и небето даде дъжд и земята произведе плода си.

19 Братя, ако някой между вас се отклони от истината и друг го обърне.

20 Нека знае, че който е обърнал грешника от лъжливия му път, ще спаси душа от смърт и ще покрие множество грехове.